Ч. 217. Середа 9 жовтня (26 вересня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Перед скликанем ради державної. — Ческо-німецка угода. — Положене на Балкані. — Стан оружних сил балканьских держав.

Приготовленя до скликаня державної ради вже почали ся. В суботу, 5 с. м. відбула ся під проводом президента міністрів ґр. Штірґка кількагодинна рада міністрів. А вчера знов о год. 2 по полудни конференция провідників клюбів, яка мала радити над реченцем скликаня державної Ради. Як доси справа стоїть, то правдоподібним реченцем є 22 с. м.

Що до проґрами праці державної ради, то тут великий вплив будуть мати події на південнім Всході Европи. Коли спільне правительство на слідуючій делеґацийній сесиї, яку плянують на місяць падолист с. р., має виступити з домаганем великих кредитів, потрібних в інтересі заграничної політики, то се з конечности висуне в державній раді на плян фінансове питанє. Впрочім вже з нагоди службової праґматики правительство заявило, що годить ся на неї тілько під умовою, що парлямент постарає ся о покритє. Справу службової праґматики має палата панів полагодити вже в найблизшім часї, і тоді ся справа, зі змінами, які поробить палата панів, верне знов до палати послів. Має то стати ся протягом падолиста с. р. І се також буде мати той наслідок, що палата послів буде примушена заняти ся фінансовими справами.

Вчерашна конференция провідників парляментарних клюбів сконстатувала мале політичне розчароване. Коли парлямент розходив ся на вакациї, парляментарні круги оставали під вражінем, що до осінної сесиї буде вже переведена в ческім королівстві т. зв. „мала угода“ між Чехами і Німцями та що ся угода буде мати також вплив на уклад дальших відносин в парламентї. Тимчасом осінна сесия парляменту вже має розпочати ся, та вигляди на ческо-німецку угоду тепер менші, як перед вакациями.

Перед вакациями вела ся інтензивно угодова акция, а коли її серед вакаций перервано, то з тим, щоби у вересни навязати знов нитку переговорів. А тепер справа стоїть зовсїм инакше. Показує ся, що серед вакаций переговори перервано не задля утоми участників, а тому, що вичерпано всї можливости угоди. А що за час перерви не вишукано нових угодових формул, які могли би уможливити дальше веденє переговорів, то обі сторони тепер заявляють, що навязанє переговорів перед Різдвом не є вказане.

Тимчасом обі сторони старають ся вишукати причини упадку угодового настрою, спихаючи вину одна на другу. І так Чехи вказують на недавне розпорядженє міністра судівництва Гохенбурґера, яке має бути нарушенем прав ческої мови, а знов Німці голосять, що намістництво зі шкодою для Німців полагоджує справи шкіл ческих меншостий в німецких місцевостях.

Та на відносини в палатї послів теперішний стан ческо-німецких переговорів не буде мати рішаючого впливу. Обі сторони все таки заявляють, що бажають собі дальших переговорів, і то вистане на разі для удержаня нормальних відносин в палатї послів.

З Відня пишуть: Ситуация так безнадійна вже в суботу представляє ся від вчера трохи яснійше. Зложили ся на то три річи: 1) то, що всї держави приймили предложенє Франциї, 2) болгарске правительство відсунуло войска на кілька кільометрів від границї, аби не допустити до граничних бійок, 3) Туреччина заявила готовість заведенє реформ після 23 артикулу берлиньского договора і неперееведеного закона з р. 1890.

Ті три факти дають надію, що ще в послїдній хвили може дасть ся оминути безцільної війни на Балканї. Скоро бо балканьскі держави все заявляють, що не іде їм о територияльні набутки, а лише о реформи в Туреччинї, а ті заяви суть щирі, то повинні приймити предложенє Порти, тим більше що й по побідній війнї нїчого більше не скористали би. В спокійних часах таки зворот в ситуациї му-

Золоті кайдани.

(З француского — Мариї Жіраpде).

(Конець).

— Ви пізнали землячку — відповіла Роксана, усьміхаючи ся — білу la France, після мого смаку найкрасший род рожі! Менї видає ся, немов би она могла чути і терпіти; чи не подібна она до блідого, живучого єства?

Хотіла урвати цьвіт, але скрикнула і вхопила палець назад, на котрім появила ся червона капля крови. Вальґрев скоро відломив цьвіт і подав єго молодій дївчині.

— Рожа була призначена для вас, прошу, задержіть єї — сказала Роксана просто.

Молодий чоловік віткнув цьвіт в дірку ґузика; — воздух був пересичений запахом цьвітів, з землї і ростин добувала ся запоморочуюча вогкість, тисячі малих водограїв журчали мов лїсне дерево, як далеко було видко, було море цьвітів! Великаньскі пальми порушали тихо листєм, малі птички перелїтали з цьвіта на цьвіт.

Жак де Вальґрев задумав ся. Ті ростини з горячих країв були мов сотворені, аби хоронити свобідне житє і любов, аби під добродійним оком природи заміняти солодкі поцілуї. Єго гадки летіли там до єго краю, на Захід. Якии холод і студінь в противности до єго теперішного окруженя! Вкінци поглянув оголомшений, майже ніжно на дитину посеред тих всїх ростин і цьвітів, яка немов була сотворена для всїх радостий і розкоший, а однако не надіяла ся нїяких. Обоє мовчали і вернули до сальону.

Офанді глядів на них обоє, прислонюючи рукою очи; єго червоний, ярко сияючий фез відбивав ся від білих стін як крóваве пятно.

— Вертаєте з оранжериї. Як вам подобають ся мої орхідеї, пане де Вальґрев? Ти, дитино, іди тепер до Аіші, бо ми мусимо ще поговорити про наші діла.

Дївчина подала гостеви руку; золотий обруч, символичний обруч, засияв в сонци; Роксана знов поглянула на Жака і знов увидїв він, як в єї очах відбив ся „утрачений рай“. Она поклонила ся і відійшла.

* * *

Від тепер думав Жак лише про Роксану; кождий рух, кожде слово тої дитини вбило ся єму в память. Він властиво не знав, що єго так взяло, чи пречудний вигляд єї, чи може дістала ся Роксана до єго серця задля чувства милосердия. Бачив єї знов кілька разів і читав в єї блїдім личку чим раз виразнїйше страх, тревогу перед тим, що має прийти.

Одного вечера задержала єго якась женщина з заслоненим лицем, втискаючи єму в руку лист і ключ. Лист містив лиш кілька слів: „Завтра вечером в огородї мого вітця. Зайдіть крізь малу фіртку від улицї Сьв. Софії; мушу з вами поговорити“.

Незнане розворушенє заволоділо Вальґревом; дрожав держачи в руцї малий ключ, ключ до наближаючої ся розкоши, до бажаного раю, де плило жерело чистої любови. З нетерпеливостию числив лїниво минаючі години, які ділили єго від любки.

Вкінци надійшов вечер; Жак отворив малу фіртку при улици сьв. Софії і перед ним стояла Роксана.

— Дякую вам, що ви прийшли, я так боялa ся, що не сподобаю ся вам. Чи не приходила вам охота мій лист подерти і уважати мене дитиною, божевільною?

— О нї — відповів Вальґрев сердечно.

— Ходіть за мною до оранжериї.

І знов стояли обоє під високими пальмами; блимаючі звізди сияли срібним сьвітлом; птиці спали в гнїздах.

— Чого жадаєте від мене, Роксано? — шепнув Вальґрев.

Она обернула ся до него сияючи щастєм, коли почула своє імя з уст молодого чоловіка.

— Боже, не можу погодити ся з судьбою, яка мене жде. Я борола ся сама з собою, але вже більше не можу, я утомила ся, а тому винні ви. Ох, возьміть мене звідси, ратуйте мене. Я зроблю ся зовсїм маленька, не буду вам перешкаджати, буду вашою невільницею! Від коли я вас побачила, бажаю собі того ща-

сів би на Балкані зробити відповідне враженє. Однако коли зважить ся, що пристрасти розбуджені там до крайности, коли мобілізация вже за далеко посунена, то відкликанє єї грозить катастрофою внутрішною, а навіть династичною і надії на мирне полагодженє справи мусять значно змаліти. Сербія, Греция і Чорногора дались би ще може відвести від війни, натомість в Болгариї відкликанє мобілізациї стрітило би на великаньскі трудности і рівналось би програній війні. Отже точка тяжкости лежить тепер в Софії і від зручности европейских дипльоматів в Софії буде завсіти дальший хід справ.

Найголовнійша трудність лежить в тім, що як вчера сказав анґлійский міністер Ґрей, балканьскі держави не схотять відкликати мобілізациї перед дийстним переведенєм реформ, а Туреччина не схоче їх переводити під грозою баґнетів своїх малих сусідів.

Супротив близької війни цікаво буде пізнати военні сили всіх балканьских держав. І так турецка армія в Европі зреорґанізована пруским ґеневалом Ґольцом, видвигнена на европейску стопу складає ся з нізамів і редифів, які разом творять 620 батальонів піхоти, 163 шкадрони кінноти, 186 батерий полевих гармат, 250 машинових карабінів, а разом 450 тисяч піхотинців, 21 тисяч кінноти та 1048 гармат. Ціле те войско можна скоро вивести на поле війни тай вже громадить ся в Одринскім (в околиці Адриянополя) в північній Македонії та в Епірі.

Болгарска армія поставлена добре, складає ся з 180 постійних боталіонів і 36 „ратниківских“ (щоби добровольців, загального ополченя), отже разом із 216 баталіонів, 37 шкадронів, 158 батерий та 6.000 біциклістів, які є знаменитими стрільцями. Отже числить 232.000 піхотинців, 5440 кінноти та 722 гармат. Хибу болгарскої армії становить недостача офіцирів. Один офіцир припадає там на сто жовнірів.

Сербска армія має далеко більше офіцирів ніж болгарска, а мимо того уходить за лихо вправлену. На кождих трох болгарских офіцирів припадає пять сербских, але они більше політикують, ніж займають ся службою. Армія складає ся з 158 баталіонів, 47 шкадронів і 113 батерий, або зі 160.000 піхотинців, 8600 кінноти та 564 гармат.

Грецка армія досить лихо зорґанізована та дуже ріжнородно, бо є баталіони, які числять по 4, по 5 і по 6 компаній, а крім того є якісь когорти ріжної сили. Кіннота слаба, артилерия слаба. Разом числять, що Греция може виставити до 140.000 піхотинців, 4000 кінноти та 286 гармат.

Силу чорногорского войска подають на 40 до 50 тисяч піхоти і 60 гірских гармат.

Новинки.

Львів, 8 жовтня 1912.

— Відслоненє памятника Є. В. Цісаря. В Вінер Найштадт відбуло ся оногди перед полуднем в присутности Архікнязів Петра Фердинанда, Йосифа Фердинанда і Генриха Фердинанда торжественне відслоненє памятника Цісаря в Терезияньскій військовій Академії. В сім торжестві взяли чисенну участь військоі достойники, академики і публика.

— Відзначеня. Срібний хрест заслуги з короною одержали комендант жандармскої столиці титулярний сержан Григорий Кушніршк а срібний хрест заслуги жандарм тит сержан Стефан Міноса, оба з краєвої команди жандармериї ч. 5 у Львові.

— Перенесеня. П. Намістник переніс старостів: Казим. Вайдовского з Калуша до Сянока; дра Чесл. Трембаловича з Тернополя до Калуша; — комісарів повітових: дра Едв. Зонтака з Бучача до Львова, Ем. Рапне з Перемишля до Коросна, Йос. Пеаковского з Яворова до Городка Яг., Тад Малиновского із Сколя до Перемишля, Мих. Майкснера з Радехова до Сколя, Стан. Михаловского з Бялої до Яворова, Врон. Гупперта з Городка Яг. до Бучача і Апол. Лясковского зі Снятина до Радехова; — концинпістів Намістництва: Тад. Войцікевича з Підгаєць до Бучача, Брон. Коморницкого з Коросна до Стрия; Івана Іванчука з Бржеска до Львова, дра Стеф. Курися з Бучача до Підгаєць і Стан. Порембальского зі Львова до Ліська.

— Ліцитация. Дня 11 жовтня 1912 о год. 9 відбуде ся в магазинах товарових стаций Ярослав публична ліцитация невідобраних посішних пересилок як: вино, лікери, кава, шкіра, папір, сьвічки, дошки, сірники, зелїзна посудина і т. п. о скілько не зістануть аж до того часу викуплені.

— З житя американьских Русинів. Американьска „Свобода“ доносить: В суботу, дня 14 вересня покінчила обради XII голозна Конвенция Руск. Народ. Союза, яка відбувала ся в місті Вілкс Берн. в Пенсильванії в Сполучених Державах. Про хід набрав, про ухвалені зміни і поправки та про наслідки, які они потягнуть за собою для розвою нашої орґанізациї, не беремо ся тепер писати. Лишаємо се людям опитнійшим — но, і осудови народа. Одну лише дуже важну річ мусимо подати до відома: іменно вислід виборів. Предсїдатель конвенційний, о. Дм. Хомяк офіціяльно замкнув Конвенцию в минувшу суботу далеко ще до того часу, коли дотична комісия могла порахувати виборчі „бальоти“. Потім подає „Свобода“ спис кандидатів з числом одержаних голосів після листу, надісланого їй о. Хомяком дня 17 вересня і спис вибраних, а іменно: Дух. Отець Р. Н. С.: о. Дмитро Хомяк (передше був о. Мих. Балог); голов. предсїдатель: Дмитро Капітула; заступник предсїдателя: В. Сувак (передше Ів. Мартон); заступничка предсїдателя: Мария Білик (передше Мария Черепшак); голов. рекорд. секретар: Мих. Угорчак (передше Теод. Лабовский); голов. фінанс. секретар: С. Ядловский; гол. касиєр Ал. Шаршонь; контрольна комісия: о. В. Балог, Ст. Миляннович і Й. Ялечко; радні: п. І. Глова, п. Ґлова, п. Ваверчак, п. Вол. Каськів, п. Д. Мотало, о. М. Данилович і п. Анд. Гальчак; редактор „Свободи“: Й. Стеткевич, завідатель „Свободи“: А. Савка.

На вічу української соц.-демократичної партиї в Вінніпеґу проголосив „партийний суд“ засуд на посварених партийних провідників. Суд тривав півтора місяця, при замкнених

стя, аби вам служити. Благаю вас, не скажіть „ні“, бо я умерла би. Правда, ви мене бідну не лишите?

Она упала на коліна і оперла своє горіюче чоло о руку Жака. Той підняв єї і притягнув єї до себе.

— Не знаю, звідки у мене взяла ся відвага вам то говорити, недавно ще були ви для мене чужим чоловіком, котрого присутність онесьмілювала мене. Я лиш три рази бачила вас і все лиш на коротку хвилю, але в глубині мові душі жила я з вами; мені видає ся, немов би я вас все знала.

Она притулила ся до него; Жак віддихав єї запахом, гладив єї волосє. вдихав єї віддих

Чув, що єго будучність лежала в руках тої дитини; він міг єї покинути, кинути ся в обійми иншої любови, заснувати власне домове огнище, однако память на ту малу дівчину все стояла би між ним а будучою любкою.

Серце має причуте; Жак не міг оперти ся.

— Роксано — сказав — ви не будете моєю невільницею — він перервав — лиш моєю улюбленою жінкою.

Она поглянула на него мов непритомна. Всьо то, що читала, єї мрії, укриті бажаня виринули перед нею мов нагле пізнанє. Она пізнала тепер, що полюбила Жака, що боїть ся гарему, бо він віддїлить єї від любка. Єї серце так сильно било ся, немов би мало трїснути. — Єго жінкою! — Стояла зі схрещеними на груди руками і не сьміла рушити ся, слова промовити. Бояла ся, що підступаючі сльози задавлять єї і гадала, що помре від надміру щастя.

Занепокоєний Вальґрев поглянув на неї.

— Плачете, Роксано, чи я вас діймив?

Нараз, кинула ся она пристрастно в єго обійми і укрила голову на груди молодого чоловіка. Він взяв єї головку в обі руки, поглянув в єї темні вогкі очи і з ніжностию поцілував дрожачі повіки.

Залягла сьвята тишина; вітер доносив до них тихо співи від Босфору, там в долині плили по царгородскім заливі ґаляри мов морскі ліхтарні. Вежі мошей відбивали ся біло від вечірного сумерку, акациї виділяли свій запах, душа тої весняної ночи улітала в пахощах поволи до вічних звізд.

* * *

Жак де Вальґрев написав до Могамеда Офандіого лист, в котрім просив о руку Роксани, але одержав зо сїм ясну відповідь, повну викрутів, що дочка ще за молода, що він не хоче відбирати їй свободи і таке инше. Кілька днів пізнїйше одержав Вальґрев іменованє до посольства в Римі, з приміткою, щоби безпроволочно ставив ся в своїм новім місци призначеня. Відтак хотів молодий дипльомат порозуміти ся з Офандім, але его не принято. Внаслідок того попросив Турка письменно о розмову, якої єму Офанді ласкаво уділив і обіцяв нічого не замовчати перед дочкою з того, що говорило ся, але за те наставав, аби Вальґрев безпроволочно від'їхав, бо він сейчас повідомить єго, коли Роксана того схоче. Нічого більше не можна було від Магомеданина добити ся. Годинами ждав Жак коло огорода, того раю, з котрого прогнано єго самого, довго, довго стояв він коло закритої корчами фіртки в надії, що Роксана єму отворить. Ах, як він жалував, що не послухав єї і не забрав єї та не утік разом з нею. Єму здавало ся, що в єго ушах звучить все благаючий голос Роксани: „возьміть мене звідси, ратуйте мене!“

Вальґрев від'їхав до Риму, а кілька днів по своїм приїзді там, одержав лист і пачку. Він роздер куверту і читав:

„Мій Пане!

Припала менї в участи сумна задача. Виповняючи послідну просьбу Роксони, пересиляю вам зівялий цьвіт, цьвіт ґранату, який она мала, коли побачила вас перший раз, а разом з тим єї золоту бряслетку, то стара памятка, цінна турецка робота; Роксана називала єї своїми невільничими кайданами.

Коли довідала ся, що ви, пане, покинули єї без слова пращаня, без жалю, без якої небудь згоди на вашу обіцянку, бідна дитина наложила на себе руку. Коли найшли єї посеред білих рож la France, з розпущеним волосєм мертву мав скошену цьвітку. Мала Аіша була в розпуці. Скоро трохи успокоїть ся — діти скоро забувають — виїду з Константинополя. Чую, що я зробила Роксані кривду і не можу від того прийти до себе. Аіша вже не буде така покірна, она має зовсім иншу вдачу. Але я не хочу мати нічого більше на совісти і вертаю до Парижа. — Згадайте часом, пане, бідну небіжку, яка так вас любила, а котрої любов ви так мало цінили. — Остаю з поважанем М. Раблей“.

Жак перечитував лист все і все на ново, немов би не міг єго зрозуміти, відтак положив его перед собе на стіл, взяв голову в обі руки і плакав. „Роксано, моя мала Роксано“ — шептав і ціла єго любов проявляла ся в вимові того дорогого імени. Відтак встав, опер ся о вікно; день поволи завмирав, сонце кроваво заходило, на заході було блїдо і зимно; на землю упала рожа. Він почув в своїй груди пекучий біль, заволодїла ним така розпука, що він голосно хлипав. Безнастанно цілував зівялий цьвіт, золотий обруч і старав ся найти слїд житя в памятках, які єму полишила.

дверах, аби ніхто не міг перед часом довідати ся, хто і кілько провинив ся проти партиї. Присудом суду: 1) П. Крата, відомого і у Львові з подій на університеті, засуджено на вигнанє з партиї; 2) Володіна і Саніна, як Кратових помічників, засуджено на усунене зі всяких урядів в партиї і заборонено їм роботу поза контролею центрального заряду Федерациї Укр. Соц. Дем.; 3) Якимову висловлено нагану за его участь в саскачеваньских виборах; 4) Губіпкому і Колісникови висловлено пораду, аби на будуче не мішали ся у справи, яких не розуміють; 5) Головацкому висловлено нагану за его тактику і порекомандовано єму зрезиґнувати з членства екзекутивного комітету Ф. У. С. Д.; 6) Стечишинови висловлено нагану за попиранє кирині, яка довела до розбитя партиї. Крім сего заявив суд, що переглянувши книжки фонду Січиньского, найшов у них великий нелад.

— **Самоубийчі замахи.** В однім з домів за стрийскою рогачкою стрілив собі в голову, в самоубийчім намірі 15-літний Володислав Млотек і тяжко зранив ся. Причиною самоубийства була страта служби. — В Буківску комісар почтовий зі Львова п. Лебель переводив шконтро на тамошній почті і знайшов брак 2000 К. Урядники зложили зараз ту суму а п. Лебель обіцяв, що справу полагодить добре. Тимчасом дня 1. с. м. приїхав знов до Буківска і засуспендував почтмайстра Ігнатия Адама. Жінка почтмайстра так тим згризла ся, що постановила житє собі відобрати і попротинала собі живчики на руках. Завізваний лікар затамував кров і так уратував єї від смерти.

— **Пригода майора.** З причини частих в послідних часах нападів на войскові станиці в ріжних сторонах нашої держави, заострено приписи для войскових кругів і вояки мусять їх строго держати ся. Се стало ся в Ярославі причиною досить немилої пригоди одного з тамошних майорів. Коло тамошного уряду податкового стояв в ночи на варті якийсь вояк. Ґарнізонову інспекцию мав того дня майор від драґонів ґр. Ґ. Вечером пішов він на візитацию поодиноких сторожий і підійшов до вояка, що стояв на варті під податковим урядом. Вояк зняв карабін з рамени, задержав майора на кілька кроків і зажадав від него, щоби сказав єму умовлений „клич". Майор не умів сказати, мабуть забув, а тоді вояк закомандував „nieder" і майор мусів упасти на землю і так лежав аж до зміни варти. За своє поведенє одержав вояк похвалу.

— **З Копичинець** доносять: Заходом сокільско-січевого комітету відбув ся в Копичинцях дня 29 вересня с. р. окружний здвиг Соколів і Січий з цілої Гусятинщини. Мимо тритижневого дощу і болот — здвиг випав надзвичайно добре, бо стягнув участників з дальших сіл і навіть з дальших повітів. Похід заімпонував всім своєю карностию і складностию; се заслуга п. Івана Коссака, голови обласної старшини Сокола. Відбув ся також фестин, на котрім найкрасшою точкою програми були вправи. Найбільший ефект зробили вправи хлопчиків з Гусятина, дуже миле враженє зробили вправи хоругвками 10 соколиць з Теребовлі в гарних народних строях. „Січ" зі Сухоставу визначила ся оріґінальними вправами лентами, топірцями і коломийкою. Сьвято закінчено вечерницями в комнатах „Народного Дому" і народною забавою в огороді здоровля. Здвиг Гусятинщини, се проба перед великим обласним здвигом, який відбуде ся в 1913-ім році в Чорткові.

— **Україньска фабрика виробів масарских.** Краєвий Союз для збуту худоби подає до відомости: Маємо честь повідомити, що з днем 15 с. м. отвираємо у Львові першу в Галичині електричну фабрику першорядних ґиґієнічних виробів масарских, які продавати муть в наших двох склепах в Ринку в домі Товариства „Просьвіта" і при ул. Сикстускій в домі „Народної Гостинниці". На отворене тих наших склепів звертаємо увагу на лише львівскої україньскої громади, але цілої україньскої суспільности у Львові і в краю, а передовсім наших купців, торговель та крамниць, які від сего дня почавши, мають за обовязок масарскі вироби лише з нашої фабрики спроваджувати. Сповняючи бажанє нашої суспільности, яка віддавна домагала ся у нас отвореня такої фабрики і склепів, не щадив Краєвий Союз для збуту худоби ні гроша ні накладу праці, щоби сю нову і першу в Галичині фабрику поставити на рівні з заграничними того рода фабриками а консументам дати як найліпші ґиґієнічні вироби. Першорядні машини, найліпші сили робучі, безпроволочне полагоджуванє всяких замовлень, чесність і солідність в інтересі дають запоруку, що ся нова інституция як найгарнійше розвивати ся ме, коли суспільність наша попре як слід товариство в его змаганях численними замовленями і покупками. Фабрика містить ся при ул. Павлінів ч. 16, ч. тел. 1596 куди просимо замовленя гуртовні надсилати.

Господарство, промисл і торговля.

— В доповненю до звістки про господарско-ветеринарийний курс в Дрогобичи додаємо тут ще, що на замкнене курсу дня 21 с. м. прибуде до Дрогобича посол до Ради державної і президент Краєвого Товариства господарского „Сільский Господар" др. Евген Олесницкий.

Комунікат Краєвого Союза для збуту худоби.

— **Ціна худоби і безрог у Львові.** (Комунікат Краєв. Союза для збуту худоби з торгу у Львові дня 24 жовтня 1912).

На торг пригнано:

Волів		92	штук
Бугаїв		18	„
Коров		60	„
Ялівника		139	„
Телят		238	„
Овець (кіз)		23	„
Безрог гал. 74	угор. 60	239	„
Разом		894	штук

Плачено за метричний сотнар живої ваги т. є. за 100 клґр.

За опасові воли	від	99 кор.	до	110	кор.
„ худі воли	„	84 „	„	88	„
„ бугаї	„	90 „	„	96	„
„ корови на заріз	„	68 „	„	80	„
„ ялівник	„	76 „	„	96	„
„ телята	„	104 „	„	130	„
„ безроги гал.	„	108 „	„	124	„

Телеґрами.

Відень 8 жовтня. Повне засіданє австрийскої делеґациї розпочало ся о 10 год. 25 мін. По відчитаню впливів доконано вибору доповняючого до войскової комісиї і вибрано дел. проф. Смаль Стоцкого (котрого покликано на місце уступившого дел. Василька).

Париж 8 жовтня. Турецкий амбасадор подав вчера урядово Поанкар'ови до відомости ухвалу Порти в справі примінення закона з 1880 р. в вілаєтах.

Константинополь 8 жовтня. Ті грецкі пароплави, котрі міністерство маринарки ще не забрало, вивісили француські фляґи.

Цетинє 8 жовтня. Представитель Чорногори Паламенац виїхав з Константинополя а тутешному преедставителеви Туреччини Гатімови доручено паспорти.

Софія 8 жовтня. Адреса вислана собранием до парляментів в Білграді, Атинах і Цетиню висказує надію, що християньскі держави балканьскі сполучать ся нерозривно в спільній борбі з анархією і тиранією, під якою страдають їх земляки в Туреччині та уможливлять побіду порядку, справедливости і свободи.

Солунь 8 жовтня. Власти морскі одержали приказ задержувати всі пароплави і вітрильовці грецкі, які знаходять ся на турецких водах.

Надіслане.

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного, Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) ґранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: пішотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землі, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Ідьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).